

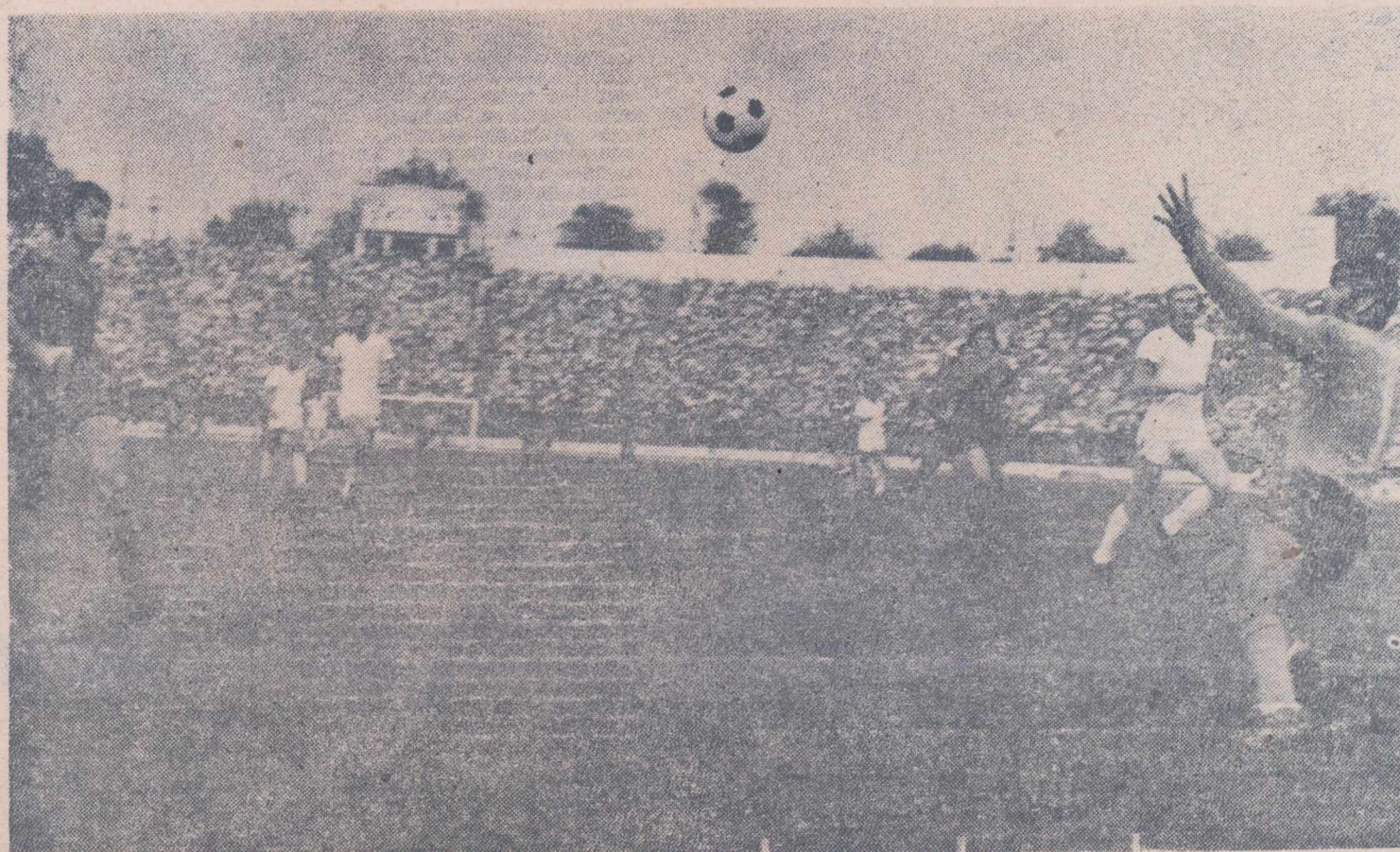
FOTBAL

REVISTA
SĂPTĂMINALĂ
ANUL VIII

380

MIERCURI
5 SEPTEMBRIE 1973
12 PAGINI
2 LEI

DOUĂ GOLURI DECISIVE DIN CUPLAJUL BUCUREȘTEAN

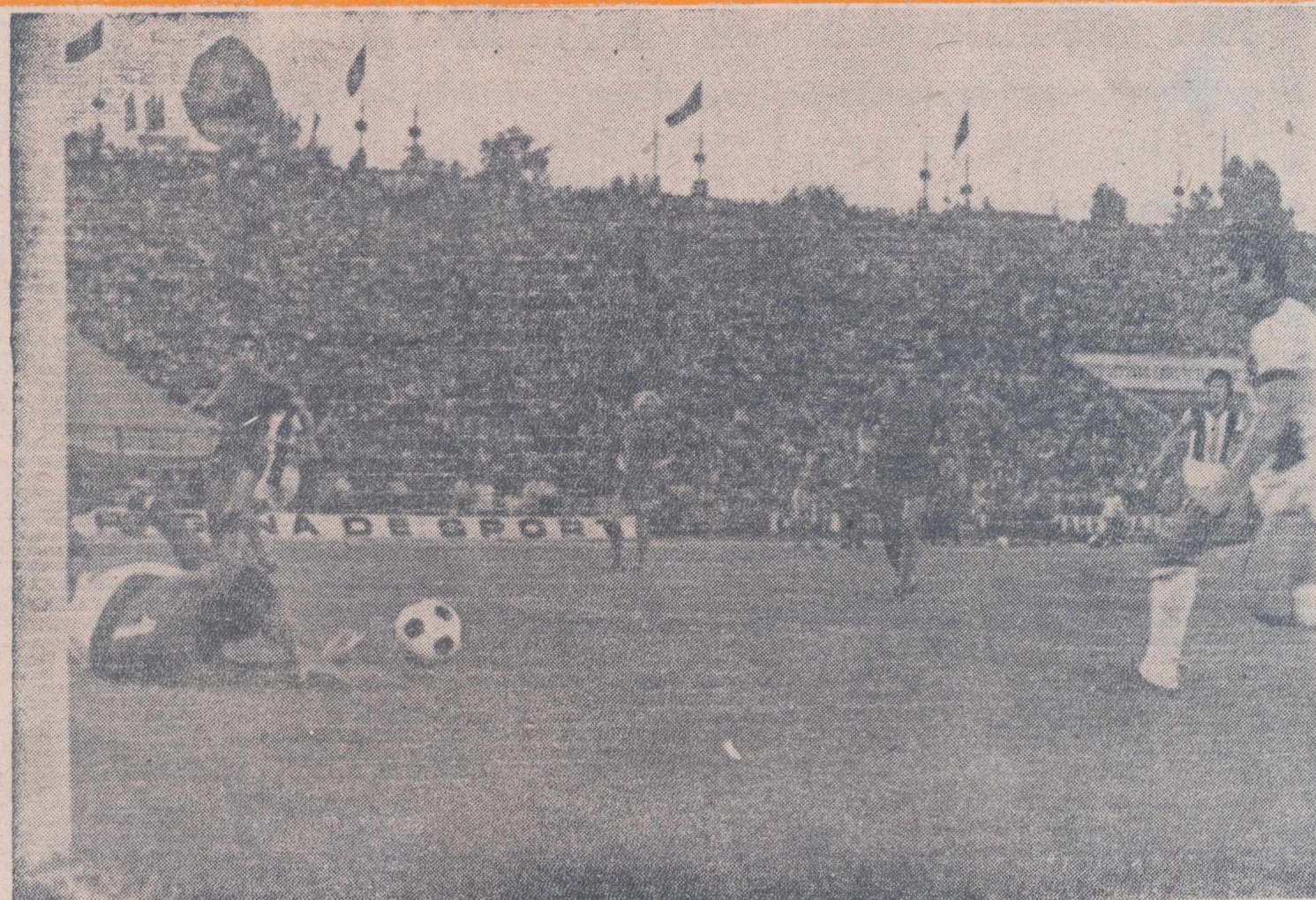
Două din cele opt goluri ale cuplajului interbucureștean de duminică, reprezentând — fiecare în felul său — „momente-cheie” în desfășurarea jocului și în desemnarea echipei învingătoare

SUS. — Minutul 75 al partidei Steaua — Rapid. Pantea, scăpat pe contraatac, trimite balonul cu boltă înșelătoare peste

Răducanu, majorind scorul la 3—0. Cu această diferență, victoria echipei militare devine cvasi-certă...

JOS. — Minutul 35 în întâlnirea Sportul studentesc — Dinamo. Portarul Constantinescu respinge balonul pe care Moldoveanu (în alb) îl va trimite în plasă. Detașindu-se la 2—0, studenții capătă un plus de încredere și se profilează în învingători...

Fotografii de V. BAGEAC și S. BAKCSY

În acest număr:

CUM S-AU PREZENTAT, ÎN ETAPA DE DUMINICĂ, TINERII CARE ASPIRĂ LA TITULARIZAREA CA JUCĂTORI DIVIZIONARI A ?

REDACTORII NOȘTRI FAC PRIMELE COMENTARII ASUPRA ACTIUNII DE ÎMPROSPĂTARE A LOTURILOR ECHIELOEL DIN PRIMUL EȘALON. O CARACTERISTICĂ A NOULUI SEZON

ASTĂ-SEARĂ, LA NOVISAD, UN IMPORTANT TEST AL „TRICOLORILOR”. CU 3 SĂPTĂMINI ÎNAINTEA MECIULUI DE LA LEIPZIG

PATRU PAGINI CONSACRATE ETAPEI A 5-a A DIVIZIEI A

NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR, CONFIDENTE, ECHIPA SĂPTĂMINII ȘI ECHIPA CAMPIONATULUI DUPĂ CINCI APARIȚII

LA „INTERVIUL SĂPTĂMINII”, FOSTUL INTERNAȚIONAL CONSTANTINESCU - GRECU

UN INTERVIU, ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU REVISTA FOTBAL, CU JOAO HAVELANGE, CANDIDAT LA PREȘEDINȚIA F.I.F.A.

CONSTANTINESCU-GRECU a fost și este un nume în fotbalul românesc. El s-a impus la „Sportul studențesc”, înainte de război, și a continuat să fie un jucător de prim rang în puternica echipă a „Ciocanului”. A îmbrăcat de șase ori tricoul echipei naționale, deși — cum spune el însuși — a fost „om de lot” timp de peste 10 ani, într-o perioadă în care rivalitățile pentru un post erau foarte marcate, ele soldându-se deseori cu trecerea în umbră a multor jucători de valoare.

Astăzi, Constantinescu-Grecu este unul dintre puținii foști fotbaliști legați, în continuare, trup și suflet, de fotbal. După o lungă activitate pe gazon, Constantinescu-Grecu este prezent în arena fotbalului, deși a implinit 60 de ani. În fiecare duminică, el se numără printre observatorii federali la meciurile tuturor eșaloanelor fotbalului nostru. Interviu de față va încerca să valorifice această legătură între ieri și astăzi.

— Cum priviți fotbalul de astăzi?

— Il admir. Într-o vreme, mi-am zis că fotbalul va dispărea, fugărit de viața modernă. Se vede, însă, că fotbalul este mult mai puternic decât mi l-aș fi putut închipui.

— Ce diferență este între fotbalul de ieri și de astăzi?

— După părerea mea, una singură. Ieri, adică acum 40 de ani (sau poate un pic mai puțin) jucătorul Constantinescu-Grecu, de la Sportul studențesc, care avea să-l înlocuiască pe Coloman Traian pentru că sârmana echipă a lui Nea Titel Ursache nu mai avea din ce plăti un antrenor, venea la teren imediat după slujbă, pe bicicletă, aducând cu el cele două mingi ale echipei. Astăzi, mingile vin cu camioane speciale, ca peștii în căruță. Asta ar fi prima diferență. A doua ar fi următoarea: ieri, aveam jucători mulți și echipe puține; astăzi, avem puțini jucători și echipe multe. În sfârșit, a treia din cele multe se referă la culorile clubului. Îmi aduc aminte, culorile primului meu club, Val-Virteș, erau violet cu galben. Și nu s-au schimbat niciodată. Îmi intraseră în sine. Tîn minte, odată, în travaliu, am văzut o doamnă îmbrăcată în violet și galben. Aveam atît de mult obsesia culorilor, încît m-am înclinat respectuos, convins că trebuie să fie soția cuiva din conducerea echipei.

— Povestești frumos, nene Grecule...

— Nu-i vorba de asta. Nu povestesc frumos. Din păcate, poveștile au cam dispărut din fotbal. Și odată cu poveștile au dispărut și multe din legile nescrise ale fotbalului.

— Ca de pildă...

— Ca de pildă, a dispărut legea nescrisă potrivit căreia o echipă, ca să se nască, trebuie să reprezinte ceva. Eu m-am născut în Dudești. Și am jucat într-o echipă din cartier. Era, deci, o legătură între echipă și viața mea. Am jucat la Macabi. Apoi, odată cu meseria, am trecut la Telefoane. Era în continuare, o legătură între fotbal și viață. Abia cînd am dat de gustul performanței, am trecut la „Sportul studențesc”. Și aici, însă, a existat o legătură: între dragostea pentru fotbal și „fotbal”. Că „Sportul” n-avea ce să ne dea... Din păcate, astăzi, echipele se construiesc pe alte criterii, și asta se vede.

— Ce crezi că-i lipsește cel mai mult fotbalului nostru?

— Ii lipsește grija permanentă față de juniori și copii. Vorbim mereu că viața s-a schimbat, că tentațiile s-au înmulțit, dar nu facem totul. E adevărat, se muncеște în centrele de juniori, dar nu e destul. Fotbalul este mai mult decît un fenomen care poate fi cuprins în niște norme organizatorice. Fotbalul este o minunată aventură care-ți oferă, la tot pasul, felurite surprize. Iată, de pildă, la noi, la „Flacăra roșie”, unde îmi petrec mereu timpul liber, a venit într-o zi echipa de juniori a Rapidului. În fruntea lor, fostul meu adversar Costea. Au venit cu toții bine echipați, bine făcuți, și cu destule mingi. Și ce crezi că s-a întâmplat pînă la urmă? I-au bătut copiii noștri din Dudești. Într-o altă zi, a venit Traian Tomescu cu școala lui sportivă, toți voinici cu fruntea lată, crescuți la marea știință. Și? Au mîncat bătaie de la copiii noștri, din Dudești.

— Crezi că Dudeștii...

— Da. Există cartiere care nasc fotbaliști, așa cum există altele care nasc florărese. Mie poți să-mi spui orice, dar nu dau Dudeștii

stimulată creșterea copiilor și juniorilor?

— Și la această întrebare am să răspund cu suflul, nu cu ciocolata despre care se spune că trebuie dată copiilor după antrenament. Înainte de ciocolată, aș fi fericit ca meciurile copiilor de 14—15 ani să se joace întotdeauna în deschiderea meciurilor de divizie. Aș zice chiar că aceste meciuri ale copiilor trebuie privite înaintea meciurilor de tineret-rezerve. Copilul simte focul din tribună și dă din el tot ce poate. Pe de altă parte, tribuna devine selecționar al copiilor. Astăzi, echipa națională de juniori e formată de un singur om. Dacă co-

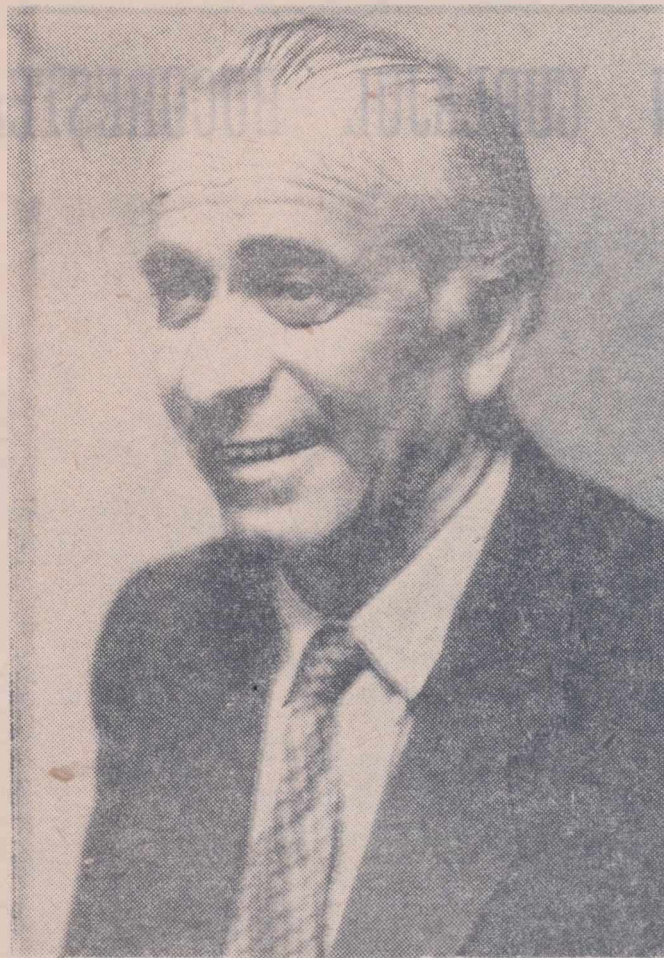
materie de conducători profesioniști ai fotbalului. După cum știți, astăzi conducătorii salariați se numără pe degete. Cei mai mulți sint onorifici, și onorific lucrează. De cele mai multe ori, acest conducător „pe jumătate” apucă să se intereseze de lotul primei echipe, să facă niște forme pentru o plecare în străinătate, și gata. Din punctul meu de vedere, conducătorul unei secții de fotbal trebuie să se ocupe de tot ceea ce este legat de echipă, și, bineînțeles — pe picior de egalitate cu echipa întâi — el trebuie să se ocupe de echipa de juniori, de toate problemele legate de copiii noștri, care, după cum am spus, nu mai sint copii cu care s-a hirjonit Grecu pe Dudești.

— O întrebare legată tot de calitatea dv. de observator federal: ce-mi puteți spune despre diviziile A, B și C, adică despre cele trei eșaloane ale fotbalului nostru de performanță?

— Între A și B e o diferență foarte mare. Între B și C, diferența e și mai mare. Diferențele s-au accentuat odată cu noua interdicție legată de obligativitatea de a avea maximum patru jucători de peste 26 de ani. Cred că aceasta nu este o măsură strălucită, pentru că fotbalul nu este o sumă de valori individuale, ci, în primul rînd, o... echipă care trebuie să învețe jocul, nu driblingul și pasa. Cred că întinerirea forțată a echipelor contribuie la reducerea științei jocului, la accentuarea decalajului valoric între cele trei eșaloane. Aș spune chiar că este exagerat să se vorbească despre Divizia C ca despre un eșalon al fotbalului de performanță.

— Cînd vorbiți despre decalaj, vă referiți la tehnica jucătorilor?

— În primul rînd la tehnica jucătorilor. În legătură cu asta, aș vrea să-i răspund și antrenorului Andrei Sepci, pe care l-am citit săptămîna trecută. El spunea că, la capitalul tehnicii, fotbaliștii noștri nu sint cu nimic mai prejos decît fotbaliștii din țările cu fotbal avansat. Eu cred că există un mare decalaj valoric și la acest capitol. De altfel, spunem mereu că copiii noștri au din ce în ce mai puțin timp pentru fotbal, că instruirea lor e fatalmente mai redusă, dar pe de altă parte susținem că tehnica fotbaliștilor noștri maturi este destul de avansată. Nu înțeleg cum se poate ajunge la o asemenea tehnică. Eu știu că pe vremea mea orele de instruire se adunau cu nemiluita. Noi jucam deseori de dimineața pînă seara. Astăzi sint condiții mai grele pentru instruire, deși copiii au totul la dispoziție. Astăzi, instructorul se prezintă în fața șirului de copii, și începe să paseze la vreo 3 metri fiecare copil în parte. După ce primul din front a lovit mingea, el așteaptă vreo trei minute să-i mai vină rîndul odată. Noi jucam de dimineața pînă seara, și cele mai frumoase driblinguri pe care le realizam erau cele în „colaborare”

„CRED CĂ AR TREBUI SĂ NE INSPIRĂM ȘI DIN LEGILE NESCRISE ALE FOTBALULUI DE ALTĂDATĂ! “ CONSTANTINESCU-GRECU

- FOTBALUL — MAI PUTERNIC DECît TENTAȚIILE VIEȚII MODERNE
- IERI AVEAM JUCĂTORI MULȚI ȘI ECHIBE PUȚINE
- UN FENOMEN CONSTANT: LIPSA GRIII FAȚA DE COPII ȘI JUNIORI
- DA, EXISTA CARTIERE CARE NASC FOTBALIȘTI
- TRIBUNA TREBUIE SĂ FIE ADEVĂRATUL SELECȚIONER AL COPIILOR
- NOI, CEI BATRINI, N-AM OBTINUT REZULTATE GROZAVE. DĂR AM JUCAT MAI MULT FOTBAL

și Pantelimonul pe toate celelalte cartiere ale Capitalei. Iar dacă se supără Giuleștii, am să le amintesc imediat că pe Lupescu și pe Răducanu tot de la „Flacăra roșie” i-au luat. Și nu numai pe ei. Cît privește Pantelimonul, vād că Paul Popescu și-a făcut pînă acum pontană cu toate echipele din țară. În ultima vreme a făcut de rusine Aradul, dîndu-le lor, arădenilor, pe Trandafilon și pe Iorgulescu, ca și cum la Arad n-ar mai crește iarba pentru fotbaliști, ci numai pentru pășunat.

— Cum crezi că ar putea fi

pii ar veni, însă, mereu în fața publicului, tribuna ar face această echipă. Și s-ar impușina astfel cazurile cînd echipele noastre mari aleargă, cu limba scoasă, pentru că au auzit de la nu știu cine că „e unul Sarmidabil la Granitul!”

— Sînteți în permanentă observator federal la meciuri. Ce-mi puteți spune în legătură cu asta?

— Impresia cea mai puternică a unui observator federal este aceea că avem o mare criză în

cu zidul de la gardul școlii, cînd o tîleam pe lîngă adversar, pentru a reprimi mingea dată cu efect, ca la biliard.

— Totuși, ce vreți să spuneți prin asta?

— Vreau să spun că trebuie să ne inspirăm din formele naturale ale fotbalului de altă dată. În legătură cu asta, aș vrea să fac o observație și pentru antrenamentele de astăzi, care sint ușor dogmatice. Pe vremea mea, principala temă a antrenamentului nu pornea de la conșpecte dinainte stabilite, ci de la erorile comise în meciul precedent. Aceste erori erau frecute cu atîta insistență, încît jucătorul nu putea rămîne insensibil.

— Și, totuși, rezultatele de astăzi...

— Noi n-am obținut rezultate grozave, dar am jucat mult fotbal. Astăzi se obțin ceva rezultate, dar cu mult mai puțin fotbal.

Ioan CHIRILA

● SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII. „Stimată redacție, Mă numesc Petrea Vasile și sint din satul Glodosu, comuna Bîrsănești, județul Bacău. Vă scriu aceste rînduri pentru a vă aduce la cunoștință nepăsarea organelor noastre locale față de marea dorință a tîrilor din sat de a practica sportul. Pînă în primăvară am jucat fotbal, volei, tenis pe un teren de lîngă școală. Am făcut o cerere C.A.P.-ului pentru a ne permite să amenajăm noi, după puterile noastre, acest teren. Drept răspuns, s-au sădit pomi pe respectiva suprafață! Altă cerere, alte intervenții pînă cînd cei în drept s-au hotărît să ne repartizeze un teren de 60/30 m pe care l-am amenajat imediat. N-a trecut însă prea mult timp și, într-o zi, aceleași organe locale au considerat că ar fi mult mai bine ca pămîntul din acel loc să fie mai... judicios folosit. Adică pentru chirpici! Și am rămas și fără cei 60 pe 30 m care ni s-au rezervat inițial. Acum nu mai avem unde juca. Sau în cel mai fericit caz, trebuie să ne deplasăm pe jos, șase kilometri, pînă la Bîrsănești. Închei cu speranța că pînă la urmă ni se va întinde, totuși, o mîină de ajutor...”

● OTELUL GALAȚI. LA TECUCI! „De ce oare este necesar ca orașul Galați să aibă patru echipe în Divizia B?” — ne întreba, contrariat, prof. S. N. Constantinescu din... Galați.

— Nu-i deloc necesar! S-a nimerit să fie așa, ca urmare a hotărîrii F.R.F. de mărire a numărului echipelor divizionare. Și cum Constructorul și Oțelul s-au clasat pe primele două locuri în respectiva serie de „C”, au promovat amîndouă...

— „Nu credeți că ar fi mai bine, de exemplu, ca Oțelul să fie transferat la Tecuci, unde altfel ar juca, altfel ar fi văzută și unde ar merge la meciurile ei mult mai mulți spectatori decît la Galați...”

— Există destule cazuri de transferări de echipe dintr-un oraș în altul. Și cu bune rezultate. Exemplul „Bacăului de azi, venit de la Cluj, este semnificativ în această privință. Dar... Nu federația hotărăște astfel de transferări de echipe, ci asociațiile respective, de comun acord.

● DE LA TÎRNĂVENI. LA MEDIAS SINT DOAR... 20 KM! O scrisoare destul de interesantă ne-a expedit din Făgăraș. Gheorghe Bacu: „Aș vrea foarte mult ca, prin intermediul revistei „Jubileul fotbalului”, să cunoașc povestea meciului Gaz metan Medias — Nitramonia la Făgăraș. La această partidă au oficiat arbitrii N. Barna, la centru, Șt. Marian și F. Nasuto, la lînie. Barna e din Tîrnăveni (20 km de Medias), iar Șt. Marian din Sighișoara (41 km de Medias). Vă rog din suflet să mă credeți că nu vă scriu pentru că sint din Făgăraș, pentru că Nitramonia a fost invinsă. Dar modul cum au condus acești doi arbitrii scandalos. În repriza secundă, echipa din Medias a atacat la poarta din jumătatea de teren a tîsierului F. Nasuto din Rm. Vilcea și la ambele goluri marea neregulamentar N. Barna a întors spatele semnalizărilor insistente ale tîsierului. Repet, nu vă scriu din patriotism local, Gaz metan a jucat bine în prima repriză cînd putea marca goluri corecte. Vă scriu însă pentru a reliefa cît de periculoasă este gresala de a fi delegați la unele meciuri arbitri de prin împrejurimi...”

— Și noi vă publicăm scrisoarea: stimatelor tov. Bacu, pentru a arăta că, într-adevăr, nu-i deloc bine să trimiți la Medias arbitri din Tîrnăveni și Sighișoara. Chiar dacă sint ei bine intenționați și curajoși ca... lacrima.

● UN OLTĂN CURIOS. Cratoveanul Ion Manca ne întreabă cu legitimă curiozitate, ce se întîmplă cu antrenorii Nicolae Dumitrescu, Ștefan Onisie, Bazil Marian, Constantin Teacă? „Ce echipe pregătesc actualmente?”

— Doar N. Dumitrescu antrenează pe Constructorul Arad, din „C”. Cellați trei așteaptă să fie... solistați. Este surprinzător cum tehnicienii atît de renumiți nu reușesc să-și găsească un loc unde să activeze.

● PE SCURT ●

Marin Brăteanu (com. Strunga — Iași): 1. Doru Popescu și Voinea joacă la C.S.M. Reșița; 2. Iordănescu a fost accidentat. A reapsarat însă în meciurile Stelei; 3. Vom transmite lui Dumitracu urările dv. Ghicel Decuseară (Ploiești): Nu. Radu Anastasiu (Constanța): Nicăieri în lume nu s-a întîmplat ca o cistigătoare a Cupei, în esecările seunde fiind, să fie promovată direct în prima categorie, numai pentru că a învins în Cupă!

O VIZITĂ

DE ÎNSEMNĂTATE ISTORICĂ

La ora la care aceste rânduri văd lumina tiparului, președintele Nicolae Ceaușescu și tovarăsa Elena Ceaușescu sînt oaspeții Republicii Costa Rica. Este a doua țară pe care conducătorul partidului și statului nostru o vizitează în cadrul călătoriei sale pe continentul latino-american.

Începută cu o săptămîină în urmă, această vizită este prima pe care un șef de stat român și — totodată — un conducător al unui stat socialist de pe alt continent o întreprinde în țări ale Americii Latine. Ea marchează un eveniment de importanță istorică în evoluția relațiilor dintre România și aceste state ale Americii Latine, dintre poporul român și popoarele latino-americane, constituind o expresie fidelă a dinamismului și principialității politicii externe a țării noastre.

După cum se știe, situind în mod consecvent în centrul activității sale internaționale preocuparea pentru întărirea raporturilor de prietenie și de colaborare multilaterală cu țările socialiste, România promovează — în același timp — statornic politica de extindere a relațiilor, pe multiple planuri, cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială. Ea însăși țară în curs de dezvoltare, România acordă o atenție deosebită și constantă lărgirii colaborării cu sta-

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

tele ce intră în aceeași categorie, cu acele state ale lumii care, dobîndindu-și independența, se pronunță cu fermitate și luptă cu stăruință pentru o politică de sine stătătoare, pentru reala stăpînire a resurselor lor naționale — materiale și spirituale — și valorificarea acestora în interesul propășirii propriilor popoare, corespunzător imperativelor civilizației contemporane. Pe această linie se înscriu și relațiile României cu țările din America Latină, care marchează un curs pozitiv, ascendent, după cum o dovedește extinderea raporturilor diplomatice, dezvoltarea schimburilor economice, tehnico-științifice și culturale. Astfel, dacă în anul 1917 țara noastră întîlnea relații diplomatice cu numai două state de pe continentul latino-american, în prezent există asemenea relații cu 16 state. Aceasta a creat condiții favorabile și a constituit un stimul eficient pentru dezvoltarea legăturilor economice, încît în ultimii trei ani volumul total al acestor schimburi dintre România și țările latino-americane s-a dublat.

Dincolo de afinitățile de limbă și cultură, de aspirațiile comune pentru libertate, independență și emancipare socială care le-au unit de-a lungul istoriei, România și țările Americii Latine se întîlnesc și astăzi pe platforma unor idealuri și interese similare sau identice, colaborînd fructuos pe tărîmul vieții internaționale. În probleme de importanță majoră pentru destinul popoarelor, al întregii omeniri, cum sînt acelea privind destinderea și întărirea legalității internaționale, dezarmarea, în general, și demilitarizarea, în special, lichidarea subdezvoltării și adoptarea de măsuri concrete, eficiente, pentru reducerea decalajului dintre țările dezvoltate și cele aflate în curs de dezvoltare, întărirea rolului O.N.U. și a eficienței sale, precum și în multe alte probleme România se găsește alături de numeroase state latino-americane, acționînd deseori împreună.

În acest context, vizita pe care președintele Nicolae Ceaușescu o întreprinde în prezent pe continentul latino-american, în cele opt țări anunțate (Cuba, Costa Rica, Venezuela, Columbia, Ecuador, Peru, Chile și Argentina), țări în care România se bucură de multă apreciere și simpatie, iar personalitatea preeminentă a șefului statului nostru de o adîncă stîmă și prețuire — așa cum convingător a demonstrat-o și primirea de o excepțională căldură ce i-a fost făcută în Cuba, primul stat socialist din emisfera vestică — deschide noi și bogate perspective dezvoltării colaborării reciproc avantajoase româno-latino-americane.

Urmărită cu enorm interes de către întreaga suflare românească, așteptată cu vie satisfacție în țările de pe întinerarul menționat, această vizită istorică — apreciată cu o nobilă misiune de apropiere și colaborare între popoare — va aduce, totodată, o contribuție de seamă la cauza destinderii internaționale, a păcii în întreaga lume.

SUBLINIERI

TRADIȚII... ȘCOLI... TALENTE...

De mai multe ori, agențiile de presă au adus vorba despre școala de portari pe care Gordon Banks o va pune curînd pe picioare, la indemnul și cu susținerea materială a federației engleze. Știrea ne-a făcut să ne gîndim că avem și noi cîteva școli, puțin cunoscute, prea puțin popularizate, dar care și-au creat de acum o mică faimă în materie, pe fapte și cu rezultate. Fiindcă vorbeam de școala de portari, apoi avem și noi una, la Iași, care s-a specializat în a furniza în serie specialiști ai postului. Fără să vrem să spunem că harnicul profesor de copii și

ASTĂ-SEARĂ, JOC LA NOVISAD, CU VOJVODINA

ECHIPA NAȚIONALĂ LA ORA ULTIMEI VERIFICĂRI ÎN DEPLASARE

Incă trei săptămîini, deci, pînă la meciul de la Leipzig...

Lotul nostru reprezentativ, afectat de două indisponibilități (Sătmăreanu și Nunweiler), dar cuprinzîndu-l de data aceasta — spre deosebire de verificarea anterioară, din Berlinul Occidental și pe Dumitrache, s-a deplasat luni în Iugoslavia, în vederea ultimului joc de antrenament în deplasare, astăzi-seară, cu divizionara A Vojvodina din Novisad.

Evident, întîlnirea cu fotbalistii iugoslavi ne interesează în mod deosebit nu prin rezultatul cu care se va încheia ci pentru a ne face o imagine mai exactă asupra ideii de joc a echipei noastre, a capacității sale de a practica jocul în măsură să-i asigure victoria — sau, cel puțin, meciul nul — de care are nevoie în partida cu R.D.G.

Din acest punct de vedere, așa cum am mai scris, meciul precedent, din Berlinul Occidental, cu Hertha, n-a fost îndeajuns de edificator, chiar dacă după pauză, (cînd selecționata noastră era condusă cu 1-0), s-a înregistrat revinimentul care a dus la obținerea egalității. Așa încît, așteptăm ca astăzi-seară, la Novisad, „tricolorii” să fie mai convingători, lecția pe care o pregătesc pentru 26 septembrie să fie mai limpede expusă, în evoluția lor să nu se mai înregistreze inegalitățile, oscilațiile de acum două săptămîini.

Dar, cum aceste rânduri nu se doresc a fi o avangardă propriu-zisă a meciului de la Novisad, să ne oprim mai mult asupra situației lotului național la această oră.

Portarii care au făcut deplasarea în Iugoslavia sînt cei cunoscuți, Răducanu și Iordache. Duminică, ei au fost față-n față pe stadionul „23 August” și, din păcate, n-au avut comportări care să ne entuziasmeze. Rapidistului nu i se pot imputa în mod direct golurile primite, dar ceea ce ne-a pus pe gînduri a fost o oarecare superficialitate a sa în joc, tendința spre o „originalitate” care i s-a reproșat de multe ori și de pe urma căreia el și echipa, au avut de suferit. Cît despre stelist el a făcut un meci slăbuț, avînd cîte o parte de vină la ambele goluri.

Accidentat (are glezna dreaptă în ghips), Sătmăreanu a rămas acasă. În locul lui a fost chemat în ultimul moment Tănăsescu. Cum în lot se află și N. Ionescu, antrenorul Valentin Stănescu va trebui să opteze astăzi pentru unul sau altul, incredîndu-i postul de fundaș dreapta. În orice caz, în perspectiva jocului de la Leipzig, nici unul, nici celălalt din posibilitățile „numărul 2” în formația de la Novisad nu ni se par a reprezenta soluția liniștitoare, așa încît pentru moment nu ne rămîne decît să regretăm indisponibilitatea, dar și declinul de formă din ultimele săptămîini al vechiului internațional. În continuare, linia de fund nu promită nici noutăți, nici motive deosebite de îngrijorare. Dimpotrivă, din acest al doilea

punct de vedere trebuie să ne bucurăm pentru forma lui Dinu și Velea, craioveanul îndreptîndu-se spre o titularizare fără contracandidat, dacă și împotriva Vojvodinei va da randamentul așteptat. Mai rămîne de văzut în ce măsură Sameș ne va convinge astăzi-seară că poate fi preferat lui Antonescu, ca partener al lui Dinu în cuplul fundașilor centrali.

Pentru linia de mijloc (alături de Dumitrache și Belăcanu, amîndoi în formă bună, în etapa a 5-a a Diviziei A și care se conturează drept componenți ai acestui compartiment la Leipzig) a fost chemat la lot și clujeanul Anca, înlocuindu-l astfel pe Nunweiler. Trebuie să precizăm însă că aceasta nu înseamnă scoaterea din lot a dinamovistului. El nu numai că rămîne în vederile lui Valentin Stănescu, dar este chiar unul din jucătorii despre care se crede că nu va face deplasarea la 19 septembrie cu echipa sa de club, pentru primul tur al cupelor europene. (După cum se știe în această situație se vor afla dinamoviștii Dumitrache și Dinu, craioveanul Velea, pitestenii Dobrin și Troi. Măsura a fost luată pentru că întregul lot să fie prezent la București de azi în două săptămîini, cînd este programat, în noaptea pe stadionul „23 August”, un meci de verificare cu echipa braziliană Natal, iar pe de altă parte pentru că revenirea echipelor de club din deplasare s-ar face prea aproape de ziua plecării lotului spre Leipzig luni 24 septembrie, deci odihna a 5 jucători de bază n-ar fi asigurată). Plecînd de-abia aseară spre Novisad (din cauza unor examene) s-ar putea ca Dumitrache să fie folosit contra Vojvodinei doar o repriză.

Nici o noutate în privința ata-

cului. Au făcut deplasarea la Novisad jucătorii anunțați încă de săptămîina trecută, deci și Dumitrache, pe care clubul nu l-a utilizat în meciul cu Sportul studențesc pentru a nu i se periclita refacerea completă și deci prezența în echipa națională. S-a renunțat la chemarea lui Dembrowschi, deși (după cum lasă să se întrevadă etapa de duminică, în care băcăoanul a marcat trei goluri) el se află într-o creștere de formă. Relativ la comportamentul atacului, de subliniat, cu satisfacție, rapida revenire a lui Iordănescu la forma sa cea mai bună, ca și reușitele din campionat ale lui Dobrin, Troi și Tărlungă. Se cuvine să semnalăm și afirmarea tot mai puternică a lui M. Sandu în partidele din ultima vreme, de cînd a reintrat în atacul Sportului studențesc, și care — în caz de apariție a unor dificultăți de lot — trebuie să fie printre primii la care selecționerii să se gîndească.

Cam așa stau lucrurile la această oră, cu lotul nostru reprezentativ. Desigur, există unele reale dificultăți, provenind din aceste recente accidente (Sătmăreanu, Nunweiler), din revenirea, totuși întîrziată a lui Dumitrache, care nici astăzi-seară nu se știe dacă va putea juca tot meciul, din declinul de formă al lui Deleanu sau chiar Dembrowschi, din penuria de fundași de margine și extreme, ceea ce pune pe selecționeri în situația de a căuta improvizatii sau a face unele alegeri cu înima îndoită. Să vedem însă ce ne va mai spune jocul cu Vojvodina, etapele de campionat din 9 și 15 septembrie, precum și ultima verificare, cea cu echipa braziliană de care aminteam mai sus.

Radu URZICEANU

„ZILE PLINE” ȘI PENTRU LOTURILE DE TINERET

Paralel cu pregătirile primei reprezentative, și cele două loturi de tineret („under 23” și „under 21”) au avut la începutul acestei săptămîini zile pline. Astfel, după reunirea celor două loturi, luni dimineață, în București, antrenorii Cornel Drăgușin și Ion Voica au început pregătirile care au ca scop final jocurile revanșă cu reprezentativele similare ale R.D. Germane („under 23” în deplasare, la 25 septembrie în cadrul campionatului european de tineret; „under 21”, joc amical la București).

Cornel Drăgușin a

convocat următorii jucători: Cavai și Batori-portari; Anghelini, Smarandache, Fl. Marin, Grigoras, Poraschi și Hajnal-fundași; Ion Ion, M. Stelian și Crînzaru-mijlocași; Anghel, Ghergheli, Rădulescu, Răducanu și Năstase-atacanți. În ultimă instanță, din lotul de tineret pînă în 23 de ani a fost promovat în prima reprezentativă Tănăsescu, datorită accidentării titularului Sătmăreanu.

După antrenamen-

primei reprezentative a Bulgariei.

„Under 21” are următoarea componență: Costas și Lăzăreanu - portari; Cosma, G. Sandu, Matei, Lucuță, Molescu - fundași; T. Stoica (Steaua), T. Stoica (C.S.U. Galați), Iovănescu, Rîșniță - mijlocași; Batacliu, M. Sandu, Dănilă, Crisan, Caniaro, și Dobro - atacanți. Ieri „under 21” a efectuat un ușor antrenament, urmînd ca în această după-amiază să întîlnească, într-o partidă de verificare, pe stadionul Giulești (de la ora 16,30) prima garnitură a Rapidului.

juniori Mihai Birzan ar fi dat numai apărători de buturi, dintre cei mai dotați elevi ai lui, vom remarca, acum, șirul de portari bine cotați care s-a ridicat de acolo: Mircea Constantinescu, Iordache, Costas, Naste. Și știm că mai există un prichindel în „dulce tirgul leșilor” care va face să se scrie și să se spună, peste cîteva ani, vorbe bune despre el.

Dar să nu ne oprim din acest drum al reușitelor devenite tradiționale. În parcul Progresul din București, acolo unde eforturile și marea seriozitate a unor adevărați antrenori ai micilor sau tinerilor fotbalisti au făcut să se ridice neîncetat elemente de un talent puțin obișnuit, ne întîlnim cu o veritabilă școală a mijlocașilor. Premianții acestei clase se numesc Beldeanu, Dudu Georgescu — apărut pe această specialitate în echipa albaștrilor — Dumitriu IV. Iarși trebuie să atragem atenția că nu uităm că tot de aici a venit Năstase, că de aici a ieșit Mircea Sandu, că, iată, se prezintă pe prima scenă a diviziei Borthales. Nu omitem aceste nume și pe altele care joacă la Progresul și, mai cu seamă, în alte părți. Vom semnală numai mica specializare în compartimentul median. Giuleștiul ne atrage însă atenția că a creat pentru fotbalul nostru un trio de aceeași caracteristică: Dumitru — Rotaru — Rîșniță, ridicăți sub îndrumarea acestui dotat pedagog care este antrenorul Costea. Francisc Fabian poate fi mîndru de Aelenei și Răducanu; dar la Steaua se poate vorbi despre o „fabrică a

atacanților”, din centrele ei ridicîndu-se oameni de linia întîi, precum cei doi amintîți, dar și Tătaru și Iordănescu și Șumalanschi. Așa că tot din propria grădină au venit, pînă la urmă, cei mai indicați titulari ai liniei de înaintare a primei formații. Tradiții... Tradiții pe cale de formare, tradiții nesublinate suficient și de aceea le pomenim totmai la această rubrică.

Dar, tot aici, am vrea să amintim despre dispariția unor tradiții. Despre acele centre de primă forță ale fotbalului nostru care nu au mai dat în anii din urmă tradiționale promoții valoroase. Timișoara și Aradul, Sibiu, Ploieștiul, Piteștiul — orașe care au creat atîtea și atîtea valori de ieri și de astăzi ale fotbalului nostru — apar tot mai puțin pe lista talentelor ridicate în propriile pepiniere. Observăm o intrare în arenă a Craiovei — și ea deficitară la capitolul forță de elemente de primă valoare — cu Chivu și, mai cu seamă, cu acest Balaci. Il socotim doar un început.

Principalul este ca acțiunea de lansare a elementelor să fie continuă. Asta demonstrează nu numai o mare seriozitate și hărnicie dar — mai ales — vădește competență în momentul cel mai greu, crucial pentru reușita unei generații de tineri sportivi, aceea a selecționării. Sint condiții ale creării acestor tradiții ale fotbalului nostru, decisive pentru asigurarea generațiilor sale viitoare de internaționali.

Eftimie IONESCU

MOMENTUL CÎND ȚI SE OFERĂ ȘANSA...

În meciul de pe stadionul din Valea Domanului, câștigat de reșiteni la un scor neașteptat nici de cei mai înflăcărați suptori, Petrolul a avut, între minutele 20 și 35, o perioadă de joc foarte bun, punctată cu două mari ocazii de gol. Văzându-se conduși cu 1-0, Cozarec, Dincuță, Pisău, Zamfir, au ieșit insistent la atac, au combinat inteligent, punând în dificultate apărarea echipei lui Reinhardt. Dar, Zamfir și Cozarec n-au marcat și, aproape firesc, a urmat al doilea gol al lui Beldeanu. Din acel moment s-au năruit speranțele Petrolului, echipa din Ploiești neavînd în rîndurile sale jucători cu experiență competițională, care să creadă în forțele lor și să nu cedeze nici un moment pasul. Pentru că, la ora actuală, Petrolul este una din cele mai tinere echipe ale campionatului, aflată în plin proces de integrare în rîndurile sale a unor jucători foarte tineri, de 19, 20, 21 de ani, ca Istrătescu, Zamfir, Pisău, Curcă, Angelescu, Eparu, Dobre, Badea, Toudar. „Marele lor atu” — ne spunea antrenorul Gheorghe Dumitrescu, în holul hotelului Semeinic, din Reșița — este DORINȚA DE AFIRMARE. Unii (Zamfir, Badea, Curcă, Pisău) sînt veniți de curînd la Ploiești. Ceilalți însă au crescut la noi, la Petrolul. Ei cunosc foarte bine, de cînd erau de-o șchioapă,

Știu ce pot, ce însușiri au și pentru că știu le-am deschis porțile echipei. Deocamdată se află pe niarele peron, în forfotă, al diviziei. Fiecareia i s-a oferit MAREA ȘANSA de a prinde trenul ce duce spre titularizare și, implicit, consacrare...”

Petrolul a suferit o grea înfrîngere la Reșița. O circumstanță atenuantă are însă. Este vorba de lipsa de experiență a tinerilor săi echipieri din rîndul cărora s-a detașat totuși, jucînd cu o dezinvoltură remarcabilă, în ciuda scorului, mijlocasul ofensiv Istrătescu. Un jucător care, alături de Angelescu și Eparu (un foarte bun student al Institutului de petrol și gaze din Ploiești) au prins trenul de care amintea antrenorul Petrolului. Clubul ploieștean, în virtutea unei frumoase tradiții, le-a oferit deci ȘANSA. Tutaror. Urmează, acum, momentul confirmărilor.

Laurențiu DUMITRESCU

P.S. Duminică, un debut în „A”, la C.S.M. Reșița: portarul Constantin, fost la Metalul Drobeta Tr. Severin. Și o reparație — Roșca — mijlocas, 18 ani, ambițios, cu mare capacitate de efort. Am rezervat însă aceste rînduri în special Petrolului, echipa ploieșteană făcîndu-și un crez din a lansa valori pe scena primei noastre divizii.

BALACI, CAP DE COLOANĂ!

Duminică, în partida dintre studenții clujeni și cei craioveni, au pășit pe gazon cîțiva tineri pentru care noul campionat a însemnat, de fapt, debutul în Divizia A. Cel mai tânăr dintre ei — craioveanul Balaci — s-a arătat a fi cel mai talentat și consacrat sa „în rîndul celor mari” — se va realiza (nu ne vom hazarda spunînd CU SIGURANȚĂ) în acest campionat. De fapt, Ilie Balaci (născut la 13 septembrie 1956), produs al Centrului de copii și juniori de la Universitatea, originar din Dolj, a fost la Cluj unul dintre cei mai buni jucători pe teren. Balaci are toate calitățile pentru a deveni un bun fotbalist: tehnică, intuiție, viteză de reacție, rezistență fizică. A fost un adevărat argint viu, pe tot terenul, în atac și apărare. A creat cîteva faze „de scînteie” și publicul clujean a început să-l simpatizeze și să-l aplaude, deși echipa locală era condusă de formația lui Balaci. Acest jucător, bine îndrumat și folosit cu chibzuință, pentru că este foarte tânăr, va ajunge un jucător de clasă, dacă, bineînțeles, va fi modest, ascultător și singurcinos, calități fără de care nu-și va găsi împlinirea. Balaci este singurul nou venit în formația craioveană, dar... e bine venit. Unul și bun, cum s-ar spune.

De partea cealaltă, la „U” Cluj, au apărut duminică Marcel Lăzăreanu (portar — născut în 1954), Alexandru Matei (fundas central — 1953); Gheorghe Hurlo (mijlocas — 1955), Ion Furnea (mijlocas și atacant — 1953), toți patru elemente crescute în Centrul de copii și juniori de la „U”, și Andrei Naghi (atacant — 1954), venit de la Cimpia Turzii. Intimpiera a făcut ca observațiile asupra jocului lor să le facem în acest meci, în care echipa din Cluj a avut o „zi neagră”, o comportare sub așteptări, din care, cu lipsa lor de experiență, acești tineri jucători n-au putut ieși. Lăzăreanu și-a făcut

datoria și prin cîteva intervenții euforice, ne-a dovedit că promite. Dar Matei (care a fost în stare să-i ia locul lui Solomon în echipă) despre care antrenorul Bălușiu ne spunea că „are un mare viitor”, duminică a fost derutat și depășit de viteza atacanților craioveni și de forța lui Oblemenco. Hurlo (care împreună cu Balaci formează linia de mijloc a naționalei de juniori) a jucat satisfăcător, mai bine decît Anca, și înlocuirea lui ne-a surprins. Locul său a fost luat, pe rînd, de Furnea (pentru 26 de minute) și Naghi (19 minute), timp insuficient ca să tragă o concluzie.

Constantin ALEXE

SITUAȚIE NESCHIMBATĂ, DAR LA O COTĂ BUNĂ

Pe stadionul din Constanța, duminică, un pluton relativ masiv de fotbaliști care încearcă clanta de la poarta consacrării. Desigur, consistența lui a fost dată de grupul tinerilor de la Steagul roșu, oamenii a căror promovare în lot compact, anul trecut, a declanșat o criză de rezonanță diverse, în viața echipei. Ne gîndim la un Anghelini, Hirlab, Naghi, Anghel și Șerbănoiu. Și lista ar putea fi întregită cu Mateescu, absent în partida cu F.C. Constanța, din pricina unei accidentări la claviculă. Se știe, adaptarea la condițiile Diviziei A a fost rapidă, evoluțiile lor stîrnind un ecou favorabil, chiar și în biroul antrenorilor federați. Comportarea noilor veniți a fost în general lină, oscilînd între o cotă minimă admisibilă și alta (din păcate rară, accidentală) de mare spectaculozitate. Dintre ei, duminică, doar Hirlab a spart plafonul mediocrității, etalînd un plus de dinamism

Încă de la începutul acestui sezon competițional, a fost clar pentru toți observatorii Diviziei A că ne aflăm în fața unei masive promovări de tineri jucători în formațiile primului nostru eșalon valoric. De altfel, acest fenomen a fost vizibil încă din primăvară, cînd comentariile noastre au subliniat numeroase debuturi promițătoare în echipele di-

vizionare A. Se pare, așadar, că acest 1973 reprezintă un an de reală reîmprosptărire a efectivelor fotbalului nostru de performanță, pe de o parte prin ridicarea unor cadre foarte tinere, din echipele de tineret sau chiar de juniori, iar pe de altă parte prin transferuri din categorii inferioare, mai ales Divizia B. Într-un asemenea larg proces de pri-

DISCUTIE
PE TEMA
IMPROSPĂTĂRII
LOTURILOR
DIVIZIONARE A

O ECHIPĂ ÎNTREAGĂ, DAR...

Aparent, partida de la Iași dintre echipele viitorilor ingineri din Timișoara și din Iași a fost bogată în nume noi — deci s-a încadrat perfect în tema acestor două pagini.

Și pe bună dreptate dacă ținem seama că numai în formația pregătită de Ilie Oană au fost aliniați Anton, Hanceriuc și Dănilă, iar în etapele precedente și Miclos, Ciubotaru, Ailaoie sau Toacă, în timp ce la timișoreni au operat duminică Șchiopu, Katona, Lăța, Păltinisan și Popa, alături de Covalcic folosit într-una din etapele anterioare, portarul Jivan (în primăvară, pe cînd activa la C.F.R. Arad a făcut parte din selecționata seriei secunde a Diviziei B) e și el gata să-și fructifice șansele. Deci... o echipă completă, plus trei rezerve! În fond, e normal, deoarece ambele combatante fiind promovate recent, au adus cu ele o listă întreagă de fotbaliști tineri.

Nu mai că, după meci, tragînd linie, cum se spune, nu ne-am ales cu ceva deosebit. Cei mai dotați ni s-au părut Dănilă și Șchiopu. Amîndoi bine integrați în formațiile lor. Pri-

mul, produs al Centrului de juniori al Politehnicii Iași, are o tehnică destul de bună. În plus, demonstrează vitalitate în joc, fiind rapid în execuții și bun suture. Pe scurt, un atacant în plină formare dacă ținem seama de cei 20 de ani ai săi. Cel de al doilea, plin de calități și el, e un fotbalist bine dezvoltat fizic. A venit la Timișoara anul trecut, de la Chimica Tîrnăveni — mică localitate de unde au pornit în ultima vreme fotbaliști ce și-au cucerit un frumos renume. Numai că, după cum spunea antrenorul său, Ion Ionescu, „a venit cam tîrziu la «Politehnică»”. Șchiopu are acum 27 de ani...

O impresie bună în jocul de la Iași au mai lăsat Lăța (profilat pe rol de coordonator al atacului) și, într-o mai mică măsură, totuși, coechipierul său Bojin (cam blazat, ni s-a părut, la cei 22 de ani ai săi), binecunoscut, însă de mai mulți ani pe scena primei divizii. În formația timișoreană a debutat fundasul central Păltinisan, fost la Metrom Brașov. În ciuda taliei, a combativității și a entuziasmului său, deficiențele tehnice — care se pot coreja cu un antrenament adecvat și, bineînțeles, cu dorința de a progresa a tânărului fotbalist — îl pot stopa din creșterea sa.

Alături de aceștia să-i amintim și pe ieșenii Anton (21 de ani, bun tehnician, acroșeur) și Hanceriuc (acesta mai de multă vreme cunoscut, cu toate că are doar 20 de ani), cel mai rapid jucător din echipă, creații ale Centrului de copii și juniori al Politehnicii.

Așadar, aparent mulți: dar puțini convingători. Cel puțin deocamdată...

Mircea TUDORAN

ETAPA A VI-a, 9 SEPTEMBRIE

CRAIOVA: Universitatea — Sportul studențesc
REȘIȚA: C.S.M. — F.C. Constanța
CLUJ: C.F.R. — Rapid București
TIMIȘOARA: Politehnica — „U” Cluj
PETROSANI: Jiul — F.C. Argeș Pitești
BUCUREȘTI: Steaua — Politehnica Iași
TG. MURES: A.S. Armata — Sport Club Bacău
BUCUREȘTI: Dinamo — Steagul roșu Brașov
PLOIEȘTI: Petrolul — U.T. Arad

UN MECI CU ȘASE ASPIRANȚI

Pe stadionul U.T.A. au evoluat șase aspiranți la consacrarea pe prima scenă a fotbalului autohton. Unul dintre ei, ne referim în mod deosebit la Iorgulescu și Trandafilon, erau deja cunoscuți, datorită aportului pe care îl aduseseră în succesele realizate de fosta lor echipă, Metalul București, în precedenta ediție a „Cupei României”. Acum, cei doi încearcă să corespundă exigențelor Diviziei A, să devină piese de bază ale formației arădene. Deocamdată, satisfacții mai mari a avut

Iorgulescu, care a apărut în fiecare etapă în formația arădeană. Duminică, ca de altfel și în partidele anterioare, noul apărător al buturilor textile a manifestat multă siguranță în intervenții, priză la balon, agilitate. Cel de al doilea exbucureștean, Trandafilon, folosit în ultima etapă, doar în repriza secundă, și-a făcut imediat simțită prezența în linia de înaintare a echipei U.T.A. El s-a angajat în sprinturi prelungite, alit pe partea stîngă (înlocuise pe extrema stîngă Sima), cit și prin

zona fundasilor centrali, creînd scări panice în sistemul defensiv Jiului, iar o dată, în min. 71, ce s-a strecurat printre adversari, expediat balonul în bară! Dar, cum s-a observat în meciul duminică, Trandafilon este deficit capitolul tactic, participînd la combinații pe spații mai re-

Celălalt înaintas care a debutat în acest sezon în „A”, este Muni, jucător cu o viteză debordantă dribling fin, însă cu un procentul de ridicare de centrări imprecise. În sfîrșit, o altă noutate — noul Ghîță. El are capacitate efort, dar duminică, a arătat mai, trebuie timp ca să se înca în mecanismul textilest.

În „11”-le de bază al Jiului a rut un nume nou: Nițu, produs din pepiniera clubului Steaua, fundas dreapta este viguros, le distul de corect balonul cu apicioare și posedă bine cîteva codex de deposedare a adversarului. De altfel, duminică el și-a apropiat complet, la „tăcere” a sursă direct, Sima, pe care antrenorul Lăzăreanu îl înlocuiește cu Trandafilon. Dar, pentru a deveni un fundas dorn, Nițu trebuie să depună turtă antrenamente ca să-și întărească viteza, și centrările, reece el se intercalează în acțiune ofensive. Cel mai tânăr reprezentant al „noului val”, duminică, în ciul de la Arad, a fost Stoichiță, locuitorul mai experimentatului tescu Aportul său nu s-a ridicat nivelul așteptat pe de o parte, torită tracului, pe de altă parte, năzării cu ceilalți colegi. Dar, a norul Traian Ivănescu speră că acesta va deveni un nume...

Ion CUPEN

Pompiliu VINI

a efectivelor, ca cel pe care-l sează actualmente divizionari și de la care nu face excepție una din cele 18 participante, resc să apară și succese certe, iuni reale, dar și... rebuturi, iri nereușite. Important este piritul înnoitor existent și pe solutăm ca atare.

aceste pagini, redactorii noștri

care au urmărit jocurile etapei a 5-a a Diviziei A, prezintă câteva observații speciale ale lor asupra unor reprezentanți ai „noului val”, ați generale cit și raportate la meciul în speță. Evident, ele nu au caracter de sentință. Le facem totuși pentru a atrage atenția asupra fenomenului ca atare și a ajuta la schițarea primelor concluzii.

ION, DOUĂ CERTITUDINI!

...componentii noii promoții stește. Și acesta a dat deplină satisfacție, fiind împreună cu Dumitru amenii care au asigurat echipei lor prioritatea la mijlocul terenului. Banca rezervelor, Steaua i-a avut însă și pe Iovănescu, Stoica și Răduanu, dintre care primul a și fost utilizat circa 20 de minute, în locul lui Sătmăreanu, fără ca evoluția lui să fie în discrepanță cu cea a internaționalului pe care l-a înlocuit.

De cealaltă parte a terenului, Macri a mers integral pe linia aruncării a luptă a unui „team” de rutinați.

(Fundășul central **Fl. Marin**, destitinar și el, nu poate fi socotit o promovare înnoitoare, pentru că pentru acest post Rapid nici nu avea o altă soluție). Felul cum a decurs jocul nu confirmă, după părerea noastră orientarea lui Macri, pentru că echipa a mers mai bine abia din momentul introducerii — în jurul minutului 60 — a recentilor divizionari **A. Rîșniță** (în primul rând) și **Bartales**. Acești doi jucători, bine dotați, au dat deplină satisfacție și credem că încă în acest sezon pot aspira la titularizarea definitivă. Se cuvine să ne oprim puțin și la **Periat**, nume nou în formația bucureșteană. El a mai jucat puțin în Divizia A (la C.F.R. Timișoara) dar abia acum, se pare, are perspectiva de a intra în fondul de jucători de prima categorie. Este activ, energic, joacă bine pe ambele laturi ale terenului.

Iată deci un meci, acest derby Steaua-Rapid, fructuos și concludent în raport cu tema de azi a paginilor noastre „post-etapă”. Tinerii confirmă. Și, dintre ei, mai ales Rîșniță și Ion Ion.

Radu URZICEANU

BUCHUREȘTI. — Fază plină de dinamism la poarta echipei Steaua: balonul, centrat de pe aripa dreaptă rapidistă, trece prin fața porții, în ciuda săriturii acrobatică a lui Iordache, dar Dumitru II (cu numărul 8) nu va reuși să-l intercepteze.

Foto: Ion MIHAICA

AVANTAJUL TINEREȚII

Unanim apreciată de publicul spectator și de telespectatori pentru frumusețea, spectaculozitatea și dinamismul ei, partida dintre campioana țării, Dinamo, și Sportul studentesc ne-a oferit câteva interesante reflecții despre tinerii jucători mai recent promovați în cele două echipe.

Pe un plan mai general privind lucrurile, s-ar fi putut spune înainte de începerea meciului că prezența în mai mare proporție a acestor tineri în formația universitară — comparativ cu situația efectivului echipei dinamoviste, din care făceau parte vechi titulari cu o certă experiență — constituia un handicap pentru ea. Dar desfășurarea partidei a infirmat acest punct de vedere, tineretea echipierilor Sportului studentesc constituind un avantaj pentru această formație, care a contribuit substanțial la obținerea victoriei. Spunem așa — și credem că nu greșim — deoarece tinerii fotbalisti din Regie au dovedit o mai mare ambiție și prospectivă în joc, au

alergat mai mult și mai cu folos, au fost primii la minge, s-au luptat cu dirigență pentru ea. De altfel, acești tineri jucători (**Grigorie, Cazan, Ciocirlan, Rădulescu, Toles**) s-au și numărat printre cei mai buni componenți ai formației universitare în meciul cu Dinamo, primind note mari pentru comportarea lor, așa cum se poate constata și din casetele tehnice de la pagina a 4-a. Citeva cuvinte de apreciere în plus se cuvin pentru **Grigorie**, care s-a încastrat repede și foarte bine în compartimentul defensiv al echipei, alcătuind — împreună cu Cazan — un cuplu redutabil de fundași centrali, în fața cărora Dudu Georgescu și coechipierii săi au parut lipsiți de șanse. Dar la fel de elocvent se poate vorbi și despre linia mijlocașilor — **Ciocirlan și Rădulescu** — a căror activitate laborioasă (care a însemnat în cazul primului mai mult sarcini defensive, iar pentru celălalt de susținere a ofensivei) a constituit

BUCHUREȘTI. — Dinamovistul Dudu Georgescu (tricou de culoare închisă) ajunge prea tirziu la această centrare, pe care portarul studenților, Suci, o stopează cu siguranță. Foto: S. BAKCSY

unul din factorii principali ai obținerii victoriei.

De partea cealaltă la Dinamo, cei doi tineri jucători deveniți mai de curând titulari în echipă — **Lucuță și P. Radu** — ne-au prilejuit aprecieri diferite. Fundășul stînga n-a mai confirmat în acest meci frumusele calități demonstrate în partidele anterioare, fiind depășit deseori de adversarul său direct, **Beșcanu**, ceea ce l-a și făcut să recurgă în câteva rânduri la intrări destul de dure. În schimb, **P. Radu** ne-a dat din nou ocazia să-l evidențiem, fiind — prin neobositele eforturi depuse la mijlocul terenului — unul dintre puținii jucători dinamoviști cu randament superior în acest meci.

Constantin FIRĂNESCU

NOTĂ DE TRECERE NUMAI PENTRU BOCA

Pe stadionul băcăuan „23 August” nu au evoluat decât patru tineri, pe care am îndrăznit să-i numim „spe-ranțe”. Trei dintre ei au făcut parte din echipa clujeană C.F.R. și numai unul — **Enescu**, jucător care, totuși, a mai evoluat și în finalul campionatului trecut destul de des — la S.C. Bacău. Dintre aceștia, trebuie să o spunem de la început cea mai bună impresie ne-a făcut-o **Boca**. Clujeanul a jucat la mijlocul terenului, dezinvolt, cu mult curaj. Este cum se spune, „sigur pe picioare”, nu se ferește de focul luptei, dar are și o tehnică destul de bună, care îi permite să iasă foarte bine din aglomerațiile iscate de lupta pentru posesia balonului. Jucătorii clujești mai virstnici, **Petrescu, Tegean, Bretan** și ceilalți, marturiseau că simt o adevărată plăcere să joace împreună cu tînărul **Boca**, ale cărui pase sînt foarte „curate” și aproape întotdeauna spre direcția care se impune. La Bacău l-am remarcat cu atît mai mult pe acest **Boca**, cu cît el a fost singurul jucător din linia de mijloc a oaspeților — prin comparație cu mult mai cunoscuții **Cojocaru** și **Tegean** — care a jucat la un nivel constant pe toată durata partidei. Capabil încă de mari acumulări și deci de progrese, tînărul **Boca** de la C.F.R. Cluj este în mod sigur un element de urmărit în continuare.

Ceilalți doi tineri din echipa clujeană, **Katona** și **Mureșan** au impresionat mai puțin. În acest an, la C.F.R. se simțea lipsa unui fundaș

lateral stînga, un înlocuitor pentru **Roman**, plecat să-și satisfacă stagiul militar. A apărut atunci **Katona**, destul de greu de altfel, cu mari dificultăți de adaptare pe prima scenă a fotbalului nostru. La Tg. Mureș, în a doua etapă a campionatului, clujeanul a fost în mod sigur cel mai slab din echipa sa. Dar iată, **Katona** a prins ceva curaj, antrenorul l-a menținut în echipă — ceea ce este mare lucru pentru un tînăr — și a început să joace din ce în ce mai bine. La Bacău s-a descurcat cu succes în fazele de apărare. **Mureșan**, extrema dreaptă a C.F.R.-ului, a fost foarte greu de apreciat, pentru că mai... n-a jucat. A dovedit că posedă o bună viteză de deplasare,

dar la fiecare dintre rarele contra-atacuri n-a izbutit niciodată să treacă de fundășul **Comănescu**. A fost, de altfel, înlocuit la pauză.

În echipa gazdă, **Enescu** ne-a arătat încă o dată cît de mari sînt dificultățile de adaptare ale unui înaintaș central pus să joace pe postul de extremă. Prin sosirea lui **Munteanu**, **Enescu**, atacant care plăcuse multor specialiști în finalul sezonului trecut, cînd a fost un înaintaș agresiv, mobil, bun tehnician, cu simțul golului, a fost nevoit să emigreze pe extrema dreaptă, unde însă nu poate să facă dovada calităților sale.

Dumitru GRAUR

GRIGORE, PISLARU ȘI CÎRSTEA ÎN PRAGUL CONSACRĂRII

„În meciul de la Pitești „noul val” a fost reprezentat de trei jucători. Doi în formația tîrg-mureșeană, unul la F.C. Argeș. Doi care au început partida în formația de bază (**Grigore și Pislaru**), unul (**Cîrstea**) introdus după pauză, în locul experimentatului **Barbu**, în indispoziție de joc, duminică. Trei nume foarte puțin cunoscute, chiar dacă au depășit granița celor 20 de ani, vîrstă la care marile talente s-au consacrat deja. Și, totuși, acest **Grigore**, născut în București, acum 21 de ani, acest **Pislaru** de 22 de ani, originar din Rădăuți, și **Cîrstea** (24 de ani), născut într-o comună a județului Argeș, au calități ce pot fi valorificate superio-

...Duminică, sarcina cea mai dificilă a avut-o fundășul **Grigore**. Băatul acesta, care a încercat la Jiul și Progresul București, fără succes, să intre pe poarta cea frumoasă a fotbalului, trebuia nici mai mult nici mai puțin, să-l neutralizeze (sau cel puțin să-l incomodeze) pe **Dobrin**. Și tocmai la Pitești!... Dar noul component al „11”-lui de bază din Tg. Mureș nu a părut intimidat. Cu o ambiție care-l poate propulsa, **Grigore** — într-un fel jucătorul de sacrificiu — a reușit în prima repriză să fie o „umbră” agasantă pentru **Dobrin**. Tenace (din păcate, după pauză calitatea aceasta a luat uneori aspectul durității), mobil și decis, **Grigore** a fost punctul de sprijin al defensivei mureșene. Sigur, lipsa sa de experiență, și revenirea spectaculoasă a înstentilor după pauză (cena tare legată și de activizarea lui **Dobrin**, plin

de fantezie, ca întotdeauna, și de ambiția succesului), aceste două elemente, conjugate, spuneam, nu i-au mai permis lui **Grigore** să exceleze și în ultimele 45 de minute. Dar jocul său în ansamblu a însemnat un motiv de încredere pentru o ascensiune trainică. Celălalt „nou venit” în echipa din Tg. Mureș, **Pislaru**, a fost anihilat de... sarcinile pur defensive care i s-au dat. Pentru că tînărul acesta care a trecut pe la Metalul Rădăuți, Steaua (tineret), Industria sîrmei Cimpia Turzii, Metalul Zlatna, Steaua (tineret), ne-a demonstrat în campionatul trecut, la Progresul București, frumoase calități de constructor ofensiv. **Pislaru** a fost înlocuit duminică, în min. 76, dar, de fapt, el nici nu trebuia introdus în teren, din moment ce nu i s-a dat rolul pe care l-a interpretat de atîtea ori promițător și eficient.

În sfîrșit, cuvinte frumoase pentru **Cîrstea**. Piteșteanul a fost introdus la pauză, în locul consacratului **Barbu**. La pauză, cînd F.C. Argeș era condusă! Și **Cîrstea**, care a jucat destul de puțin în prima scenă, în campionatul trecut, a etalat de la bun început o admirabilă siguranță, un bun simț al interceptării, dublat de joc simplu și decis. Au fost numai patru faze, dar faze grele, în care acest jucător de 24 de ani, totuși, a primit aplauze. Și, dincolo de aplauze, speranța că va deveni titular de nădejde al unei echipe valoroase.

...La Pitești, noul val a anunțat zboruri frumoase. Să le așteptăm!...

Mircea M. IONESCU

BACĂU. — Vorba deosebită a lui **Dembrowschi** (tricou în dungii), care a marcat duminică 3 goluri lui C.F.R. Cluj, este ilustrată și de această fază, care-l prezintă trecînd impetuos printre doi adversari.

Foto: Valeriu BOGDANET

STELE ALE GAZONULUI DEVIN ANTRENORI

SCURT
ITINERAR
EUROPEAN

Circuitul clasic al vieții fotbalistice — care îl aduce pe sportivul de performanță, de pe gazon, pe banca antrenorilor — ne oferă, în ultima perioadă de timp, o suită de interesante apariții în grupul tehnicienilor, multe coincidând cu frumoase promisiuni. Așa cum și în fotbalul nostru noua generație de antrenori începe să se facă tot mai viguros simțită, tot așa, în multe dintre țările europene, tinerii sau foarte tinerii antrenori s-au și făcut remarcați prin inițiele lor „fapte de arme”.

Să vedem câteva dintre ele.

Grupul internaționalilor de renume din fotbalul iugoslav care, în ultimele sezoane, s-a dedicat frumoasei — dar deloc ușoarei — misiuni a antrenoratului, e imposant. În grupul „bătrânilor” din

acest lot îi recunoaștem pe Beara, Zebec, Horvat, Mitici, în plutonul celor mai tineri pe Sokić, Skoric, Miloš Milutinović. Acesta din urmă e autul unui recent succes: a promovat în prima divizie pe Proletar Zrenjanin, dovedind nu numai o mare energie ci și multă competență în construirea unei formații excelent cotate în greul turneu de baraj.

Formația internaționalilor bulgari de renume care apare cu fapte recomandabile în activitatea de antrenorat nu-i nici ea mai prejos. După Ștefan Boškov, cel care a realizat cu o viteză subliniată la vreme, ascensiunea până la direcția echipei naționale, mulți dintre celebrii titulari ai acelei formații de aur a lui TSKA Sofia l-au urmat pe calea antrenoratului: Manolov, Dimitrov, Milanov.

Cel mai proaspăt „profesor” dintre internaționalii bulgari, acel jucător de mare subtilitate care a fost Iakimov, va debuta direct ca antrenor de selecționată, ocupându-se de pregătirea reprezentativei Kuweitului.

Dacă vorbim despre ascensiunile rapide, cum au fost acelea ale lui Boškov și Iakimov, este cazul să amintim despre antrenorul care culege astăzi numeroase elogiuri în Italia, tot pentru un asemenea progres rapid, dar și fructuos. E Luigi Radice, despre care se opinează că va deveni unul dintre cei mai valoroși tehnicieni ai fotbalului peninsular. Fostul mijlocas al lui A.C. Milan, unul dintre fruntașii clasei de antrenori de la cunoscuta școală de la Cervercane, a lucrat în primul an cu echipele de juniori și copii. La 36 de ani, vîrstă oarecum record pentru fotbalul italian, a preluat pe Cesena, formație modestă a campionatului secund, pe care a promovat-o în mod strălucitor în prima divizie. Fiorentina s-a luptat din greu să-l aibă ea în fruntea primei echipe și a reușit. Radice vrea să facă acum din unsprezecele din Florența (media de vîrstă 23 ani și jumătate, cel mai tînăr din întregul campionat) „o formație a fotbalului modern, generoasă și sportivă...”, cum declara recent acest veritabil șef de promoție al noii generații de tehnicieni italieni. Generație în care îi mai găsim pe Maldini și Trapattoni — ce-și fac ucenicia la A.C. Milan, sub grija reputatului Rocco — pe Chiappella.

O să abordăm, acum, pe cei mai proaspeți antrenori, pe cei care lucrează — ascultați cu respect și admirație — cu juniorii și copiii, socotind că aceasta este o treaptă fără de care nu se poate vorbi de formarea unui veritabil pedagog. La TSKA Moscova îl aflăm pe Șesternev, care a predat cu câteva săptămîni în urmă banderola de căpitan al selecției lui Hurțilava; la Genoa, Suarez a predat primele lecții echipei de juniori a clubului; Gento este conducătorul centrului de copii și juniori de la Real Madrid; ca și Jackie Charlton la Middlesbrough; Hanks conduce o școală a celor mai tineri portari din fotbalul englez, școală patronată de federația din Londra; sârbătorit și aplaudat săptămînilor trecute pentru anii de succes sub culorile lui Ajax, Swart a și trecut la dirijarea antrenamentului juniorilor marelui club din Amsterdam. Sigur că enumerarea noastră ar putea continua urmînd un divers și sugestiv itinerar european. Și chiar și de pe alte continente.

★

Acest tablou al noii promoții de tehnicieni europeni vorbește, credem, cu destulă convingere, despre o veritabilă avalanșă de tineri și proaspete energii sosite în grupul pedagogilor fotbalului. Să reținem că marea majoritate a foștilor campioni ai gazonului nu concep să înceapă altfel drumul lor spre consacrară ca antrenori decît lucrînd la școala juniorilor și copiilor, acolo unde se formează cu adevărat caracterul și competența viitorilor conducători ai marilor echipe.

— ef. l. —

Echipa națională a statului Chile. De la stînga la dreapta (în picioare): Herrera, Lara, Muchaca, Quintano, Arias, Neff, Rindul din față: Castely, Valdez, Ahumada, Messen și Veliz.

CHILE PREGĂTEȘTE MECIURILE CU SELECȚIONATA U.R.S.S.

● ABDICÎND DE LA ARMA SA PRINCIPALĂ — JOCUL OFENSIV — REPREZENTATIVA PERUANĂ S-A CONDMANAT SINGURĂ! ● FORMAȚIA CHILIANĂ, APROAPE O ECHIPA ÎNTREGA DE CLUB ÎMBRACATĂ ÎN TRICOU NAȚIONAL ● ROLUL LUI RAMON VALDEZ.

După cum s-a anunțat, la 5 august, la Montevideo, pe celebrul stadion „Centenario”, s-a consumat una din primele surprize de proporții ale preliminariilor C.M. în meciul de baraj pentru desemnarea cîștigătoarei grupului A III-a sud-americană, selecționata statului Chile a reușit să elimine din competiție reprezentativa Perului, una dintre revelațiile ediției precedente. Este un succes pe deplin meritat, obținut la capătul unei partide în care adversarii au deschis scorul, dar chilienii au egalat și apoi au înscris golul victoriei, succes, de altfel, care — după reușita din 1962, cînd s-a clasat pe locul al III-lea la C.M. — în ediția organizată pe teren propriu — este cel mai remarcabil al reprezentativei chilene. Fotbaliștii chilieni urmează acum să înlănească într-o dublă partidă echipa națională a Uniunii Sovietice, un alt meci de baraj, pentru calificarea în turneul final, de anul viitor, al campionatului mondial.

Să vedem, deocamdată însă, care au fost armele cu care noul antrenor, Luis Alamos și băieții lui au eliminat Peru. În primul rînd, trebuie să amintim că selecționata peruană era inițial considerată unanim drept favorită, dar imediat după meciul retur, de la Santiago, în care Peru a pierdut cu 0-2 (în tur, 2-0, la Lima), opiniile s-au schimbat radical. Și nu numai pentru că o înfrîngere este... o înfrîngere, ci mai ales pentru că o serie de aprecieri nefavorabile se înregistrau la adresa selecției antrenate odată de celebrul Didi. Lipsa jocului ofensiv, mai ales, care se lăsa întrevăzută încă din timpul campaniei de pregătire, apoi dezbinarea echipei, nu sînt lucruri de neabătut în seamă. În fine, Roberto Scarone, noul antrenor al Perului, fost internațional argentinian de mare clasă, a anunțat că nu mai puțin de cinci jucători titulari vor fi nevoiți să facă loc altor fotbalști, a căror calitate principală — se spune — este de a fi jucători „de soc”.

Opinia publică fotbalistică din Peru nu a întîrziat să reacționeze. Majoritatea suporterilor echipei peruane au început să se întrebe dacă metodele aduse de „specialistul” condiției fizice, brazilianul Coutinho, membru în comisia tehnică a selecției campioane mondiale în Mexic, erau chiar așa de potrivite echipei reprezentative peruane. De fapt, în timpul perioadei pregătitoare întrebările ar fi avut destulă vreme pentru a-și găsi răspuns, dar atunci nimeni nu a încercat să le pună, toată lumea acceptînd, cu bunăvoință, teza antrenorului brazilian, care susținea că lucrul cel mai de preț pentru „națională” Perului la acea oră nu putea fi decît condiția fizică. Doar cîteva minute de joc au fost însă suficiente pentru directorul tehnic chilian, Luis Alamos, să distrugă faimoasa tactică pusă la punct de Scarone, Coutinho și comp. Pentru meciul de baraj de la Montevideo, Scarone nu a ținut nici măcar în ultima clipă seama de faptul că selecționata sa cîștigase jucători ca Challe, Rojas, Sotil, Munante, Quesada, Ramirez, Obispo, Navarro, Triqueros, toți capabili să practice un joc colectiv de mare clasă. Peru a jucat din nou obstrucționist, așteptînd mereu greșeala adversarului, iar rezultatul s-a văzut la sfîrșitul meciului.

În tabăra adversă, lucrurile erau mult mai gîndite. Înainte de toate, trebuie să amintim faptul că, începînd de anul acesta, atît echipa campioană a statului Chile, Colo Colo, care a ajuns pînă în finala „Cupei Libertadores” (cînd a fost învinsă în... prelungirile celui de-al treilea meci, de baraj, de echipa argentiniană Independiente), cit și echipa sa națională și-au schimbat aproape fundamental stilul de joc obișnuit echipei chilene. Punînd un accent corect și pe pregătirea fizică, antrenorul mai vechi al selecției, Rudi Gutendorf, apoi actualul antrenor al „naționalei” și al lui Colo Colo, Luis Alamos, au preconizat trecerea la un joc mult mai direct pe poartă, renunțîndu-se la țesătura inutilă de pase de la mijlocul terenului, și mai ales la cea din fața porții adverse. În ambele echipe același conducător de joc, căpitanul echipei naționale, Ramon Valdez, lansează în adîncime virfurile de atac foarte rapide — Castely, Ahumada, Crisosto.

Fotbalul chilian a suferit destule pierderi în ultimii ani, dar iată că „la greu” fîl rătăcitori au sîrit în ajutor: la pregătirile echipei naționale au venit atît „mexicanii” Quintano și Rodriguez (ambii fundași centrali titulari ai echipei), înaintași Araya și Reynoso, cit și fundașul lateral „brazilian” Figueroa, care joacă la Internațional Porto Alegre.

Desigur, jocul echipei chilene nu este de natură să entuziasmeze specialiștii, dat fiind că accentul se pune pe apărare. Intenții ofensive? În general numai contraatac. Lucrul cel mai important este însă că din rîndurile lotului chilian fac parte aproape în totalitate toți jucătorii lui Colo Colo, lucru care spune foarte mult despre coeziunea formației de bază. (D. GR.)

La 34 de ani, Kamata (F. C. Furukawa) continuă să fie căpitanul echipei naționale a Japoniei...

F.C. HITACHI CAMPIONA JAPONIEI

S-a încheiat, recent, campionatul de fotbal al Japoniei, întrecere la care au participat opt echipe și care a fost — după opinia revistei engleze „World Soccer” — cea mai interesantă și mai disputată ediție din istoria fotbalului nipon.

Pentru a susține afirmația de mai sus, este suficient să amintim că înaintea ultimei etape pe primul loc al clasamentului se găsea Yanmar, aflată la egalitate de puncte cu F. C. Hitachi Tokio, echipe despărțite de golaveraj, liderul avînd... un gol mai mult marcat decît cea de a doua clasată! Ultima duminică fotbalistică a dat cîștig de cauză echipei din Tokio, care a izbutit să cîștige pe terenul formației Shin-Nihon Steel, în vreme ce Yanmar n-a reușit să învingă pe Mitsubishi.

Astfel, F.C. Hitachi Tokio a devenit campioana pe 1973 a Japoniei,

preluînd titlul de la F.C. Furukawa dar de retrogradat n-a retrogradat nimeni întrucît în Japonia... nu există divizie secundă! După cum anunță zărele din ultimele zile, federația niponă de fotbal studiază posibilitatea mării numărului de echipe din Ligă, două formații provinciale — din Nagoya și Yokohama — exprîmîndu-și dorința de a participa la viitorul campionat, ceea ce probează creșterea interesului față de fotbal pe un teritoriu pe care altădată jocul cu balonul rotund părea doar o „excentricitate” fără șanse de a se impune.

Golgeterul sezonului încheiat a fost atacantul central al echipei campioane, Akkira Matsunaga, care a înscris 12 goluri (în 14 meciuri), dintre care — performanță remarcabilă — 9 din lovitură pe capul.

Carnet
extern

PLEACĂ MARII ATACANȚI

Încă o plecare din arenă, a lui Tostao, atrage atenția asupra imponentului pluton de înaintași de clasă pe care fotbalul i-a pierdut în ultima perioadă. Din motive accidentale, cum e și acela care îl scoate din competiție pe micuțul dar atît de rafinatul centru atacant al Braziliei și al lui Vasco da Gama; prin sentința timpului dictată împotriva lui Bobby Charlton — retras demn și încă admirat — sau a unui Swart; prin propriile greșeli și rătăcirii, cum e povestea acestui George Best, fotbalist, care dacă își vedea de treabă, putea să mai joace, cu strălucire încă ani și ani; nu sînt departe zilele cînd și un Albert sau un Geoff Hurst se vor despărți de gazon. Sau cînd și un Jekov sau un Altafini (cu toată miraculoasa sa renaștere din ultimele două sezoane) vor fi obligați să ia decizii amănunțite. Ca să nu mai vorbim de Pele. Numai atacanți, dintre aceia care creează faza de gol sau o încheie cu artă și precizie.

Generațiile noi vin cu recoltă destul de săracă de înaintași care să garanteze intrarea în primul pluton al valorii. Nu fără motive mărturisite, zilele trecute, selecționerul echipei Belgiei, Raymond Goethals: „Văd că marile echipe de club mai găsesc cîte un virf de atac de clasă pe hotare. Eu ce să fac? Unde să găsesc un conducător al liniei de înaintare pentru reprezentativă?” Deși n-o spune la fel de deschiș ca antrenorul belgian, și Alf Ramsey trece printr-o perioadă grea, de căutări, fără prea temeinice surse de inspirație, față de criza liniei de atac a echipei Angliei. Formula cea veche se clatină, dispare chiar, prin retrageri ca aceea a lui Bobby Charlton, și o soluție de mare respirație și îndelungată valabilitate nu apare. Tot din lipsă de atacanți de clasă în noua generație.

Soluții? Urgența și gravitatea situației forțează imaginația tehnicienilor. Deltmar Cramer, instructor tehnic F.I.F.A., unul dintre antrenorii care a străbătut în lung și în lat globul pentru organizarea cursurilor de antrenori și instructori sub egi-da forului mondial și cunoaște bine situația noii generații, opina pentru organizarea unor tabere internaționale de pregătire pentru juniori, mai cu seamă pentru atacanți. Utilizînd cei mai buni antrenori ai diferitelor țări, aceste perioade scurte dar intense de pregătire ar stimula — după opinia citatului tehnician — evoluția foarte tinerilor înaintași. E o idee...

Ar mai fi și altele vizînd tot stimularea, prin competiții deschise juniorilor, celor mai dotate elemente, care ar avea, astfel, posibilitatea să se afirme. E cert că trebuie întreprins ceva de vreme ce compartimentul care continuă să rămînă cel mai sărac în titluri — de clasă, la cluburi sau selecționate, e tot atacul. Și asta, în vreme ce disparițiile din arenă ale virtuozilor se succed, într-un ritm alarmant. Eftimie IONESCU

Două mari vedete ale fotbalului peruan, Hugo Sotil (în prim plan) și Teofilo Cubillas, își caută norocul în Europa. Primul a optat pentru C.F. Barcelona, iar cel de al doilea apare în atacul campioanei Țării Cantoanelor, F.C. Basel.

Și-l vor găsi, oare?

Iată o întrebare la care nu se poate da un răspuns cert de cele mai multe ori.

ANTRENAMENTUL NU CUNOAȘTE PAUZE !

Dorind, probabil, să-i demonstreze antrenorului Illvsky că merită să facă parte în continuare din echipa reprezentativă, cunoscutul internațional ungar Szűcs se pregătește non stop. Chiar și acasă! Iată-l exersînd jocul cu capul în compania... soției sale, actrița Lidia Pecs...

Să recunoaștem, fotografia e reușită, iar replica actriței, demnă de soția unui internațional!

RAMSEY ȘI... VRĂJITORIILE

Într-un moment în care opinia publică fotbalistică engleză nu pare să aibă prea multe motive de satisfacție cu privire la șansele echipei lui Ramsey de a juca un rol fruntăș în fotbalul internațional (la această oră, Anglia tremură încă pentru calificarea la C.M. din 1974), pe adresa federației britanice de specialitate a sosit o scrisoare clădată, din care cităm:

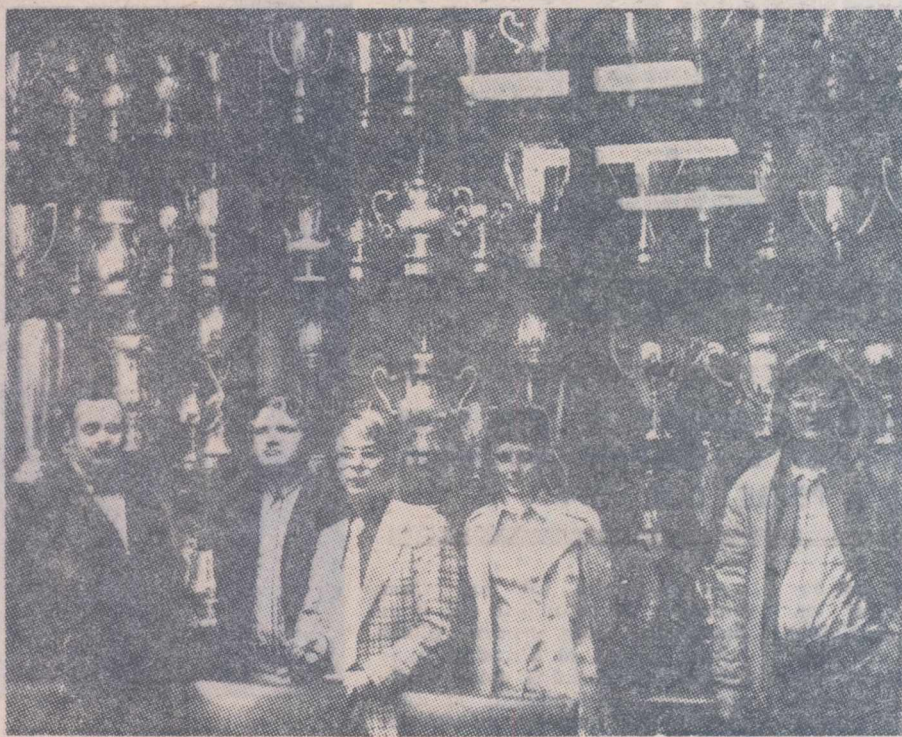
„Știu bine că Anglia ar vrea să cîștige campionatul mondial din 1974, dar șansele ei sînt mici. Vă scriu unu dintre cei mai buni vrăjitori și hipnotizatori din Africa Orientală, profesionist cu renume internațional. În ultimii ani, am ajutat echipele de fotbal ale Keniei și Ugandei să obțină succese și sper că antrenorul Alf Ramsey se va folosi de serviciile mele”. Semnat — Schariff Abubakar Omar...

Nu știm în ce măsură cumpătatul Ramsey nu va socoti scrisoarea vrăjitorului drept o glumă de prost gust, chiar dacă acesta se recomandă drept un... profesionist, dar este cert că „serviciile” lui S.A.O. n-au ajutat prea mult nici... compatrioților săi, fotbaliștii kenieni, care au ratat calificarea la Weltmeisterschaft.

Veți fi tentați să credeți — probabil — că cei 11 din fotografie sînt fotbaliști de renume care au pozat, veseli, înaintea unui joc, lingă buturi. Cu toate acestea ei nu sînt jucători, dar au o foarte mare legătură cu fotbalul. Mai mult, ei constituie o echipă și anume sînt membrii co-

extern MAGAZIN extern

ARTICOLUL 12

Antrenorul olandez Leo Canjels, care a cîștigat anul acesta campionatul Belgiei cu echipa sa, F.C. Bruges, a fost înălțat de la cîrma acestui 11 pentru că nu a respectat articolul 12 din regulamentul de ordine interioară, cel care interzice criticarea în public a conducătorilor și a jucătorilor clubului. Recent, Canjels declarase că „echipa de conducători a clubului, alcătuită din amatori, nu înțelege nimic din problemele fotbalului profesionist”.

Conducătorii în chestiune s-au reunit și au căutat de acord asupra „lipsei de curiozitate, de diplomatie și de disciplină față de club”, manifestată de antrenor. Informații, Canjels s-a înapoiat, acasă, în Olanda, lăsînd pe Bruges, fără antrenor, înaintea campionatului și a partidelor din Cupa campionilor europeni. Jucătorii au luat apărarea lui Canjels și încearcă să-l facă să revină. Dar conducerea clubului a angajat un nou antrenor, pe De Witte.

FURILE LU H. H.

Heleno Herrera a devenit furios cînd declarațiile lui Scopigno (noul antrenor al lui A. S. Roma) care pretinde, nici mai mult nici mai puțin, că „magul” îi uzează pe jucători. „Este incredibil”, a răspuns Herrera, că federația nu intervine față de cei care seamănă zinzanie în familiile altora. De cîte ori eu am avut curajul să vorbesc, am fost sancționat de Comisia de disciplină. Or, iată, este pentru a treia oară cînd Scopigno mă provoacă, fără nici o consecință. El poate să-și denigreze colegii fără teama de a fi pedepsit. Îi trimit complimente antrenorului Fabbri, care n-a spus nici un cuvînt despre starea în care i-a găsit pe fotbaliștii de la Cagliari la sosirea sa acolo. Scopigno ar trebui să vorbească doar dinmăea, după ce și-a hăit cafeaua cu lapte. În ceea ce privește longevitatea jucătorilor mei, vreau să citez exemplele lui Suarez, cel mai mare mijloc de după război al Italiei și care a jucat pînă la 36 de ani, al lui Corso, care și-a dus la bun sfîrșit rolul său timp de 15 ani și al lui Facchetti, care este proaspăt ca la 29 de ani”.

TROFEELE LUI INTER

Atît de interesantă este colecția de trofee cucerită de-a lungul celor 65 de ani de existență a echipei de fotbal internazionale Milano, încît ea face parte din punctele de interes turistic a orașului renumitului Dom.

Iată un grup de turiști fotografiați într-una din încăperile înșesate de cupe.

● CONCETTO LO BELLO, arbitru-deputat, a confirmat că 1973-1974 va fi ultimul său sezon: „VOI IMPLINI 50 DE ANI ȘI ARBITREZ DIN 1944”.

● Poliția din Glasgow a decis să limiteze la 100.000 de spectatori numărul celor ce vor putea asista de aici înainte la meciurile organizate pe uriasul stadion Hampden Park, care are în tribunele sale 136.000 de locuri.

● Cu prilejul unui meci amical între Racing White Bruxelles și Real Madrid, EDDY MERCKX și GUNTHER NETZER s-au întîlnit pe culoarele vestiarelor, au schimbat impresii și și-au găsit poli de interes comun.

● Cîteva apariții ale lui CORSO în noua sa echipă, promovată F.C. Genoa, l-au făcut pe un ziarist italian să scrie că echipa din marele port al Mării Ligure are acum un „vechi stil Inter”.

● În cursul meciului Borac Banja Luka — Partizan Belgrad (1-1) s-a jucat puțin fotbal; în schimb, arbitrul a avut foarte mult de lucru: a scos de două ori cartonașul roșu și de cinci ori pe cel galben.

CURBA COBOARĂ MEȘCU

Fotbalul vest-german este confruntat în momentul de față cu destul de multe probleme, tocmai în ajunul C.M. Una din chestiunile arzătoare, este aceea a scăderii îngrijorătoare a numărului de spectatori, la competițiile de fotbal. Din 1963—1964, anul primului campionat sistem divizie organizat în R.F.G. și pînă la întrecerea în curs, numărul celor „absenți” a ajuns la aproape 1,3 milioane.

Revista „Kicker” din Nürnberg reprezintă această continuă scădere a numărului de spectatori. Pe orizontală — campionatele, pe verticală — media pe meci a spectatorilor (calculați în mii).

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.95.96

● PREZENTAREA ARTISTICĂ: Liviu BOBOCEA
● PREZENTAREA GRAFICĂ: Dinu COSTESCU

